UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (suuri jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2010 *

Asiassa T-539/08,

Etimine SA, kotipaikka Bettembourg (Luxemburg),

ja

AB Etiproducts Oy, kotipaikka Espoo (Suomi),

edustajinaan asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem,

kantajina,

joita tukee

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Borax Europe Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajaja K. Nordlander ja solicitor S. Kinsella,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Oliver ja D. Kukovec,

vastaajana,

jota tukee

Tanskan kuningaskunta, asiamiehenään B. Weis Fogh,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat yhtäältä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran 21.8.2008 annetun komission direktiivin 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1) ja toisaalta aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1) kumoamista siltä osin kuin näissä säädöksissä muutetaan tiettyjen boraattien luokitusta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti M. Jaeger sekä tuomarit J. Azizi (esittelevä tuomari), A. W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, E. Cremona, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen ja K. O'Higgins,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Kantajat Etimine SA ja AB Etiproducts Oy riitauttavat kanteellaan tiettyjen boraattien vaarallisiksi aineiksi luokittelun (jäljempänä riitautetut luokitukset)

lainmukaisuuden. Nämä luokitukset esitettiin ensin vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27.6.1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL L 196, s. 1) liitteessä I ja sittemmin aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548 ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 (EUVL L 353, s. 1) liitteessä VI.

2 Riitautetut luokitukset otettiin käyttöön direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran 21.8.2008 annetussa komission direktiivissä 2008/58/EY (EUVL L 246, s. 1; jäljempänä riidanalainen direktiivi) ja sisällytettiin 25.9.2009 alkaen asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 10.8.2009 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 790/2009 (EUVL L 235, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) (jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

EY:n perustamissopimuksen ja EUT-sopimuksen määräykset

3 EY 230 artiklan neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi samoin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu

asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen."

4 SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

"Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä."

Direktiivi 67/548

5 Direktiivissä 67/548, sellaisena kuin se on muutettuna erityisesti direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta seitsemännen kerran 30.4.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/32/ETY (EYVL L 154, s. 1) ja direktiivin 67/548 muuttamisesta sen mukauttamiseksi kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta annettuun asetukseen (EY) N:o 1907/2006 18.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/121/EY (EUVL L 396, s. 850), vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tiettyjen "aineiden" kaupan pitämistä, ja näillä aineilla tarkoitetaan "alkuaineita ja niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnossa tai tuotantomenetelmin valmistettuina, jotka sisältävät kaikki tuotteen pysyvyyden säilyttämiseksi tarvittavat lisäaineet ja tuotantotoiminnassa muodostuvat epäpuhtaudet lukuun ottamatta liuottimia, jotka voidaan erottaa vaikuttamatta aineen pysyvyyteen tai muuttamatta sen koostumusta".

6 Tätä tarkoitusta varten direktiivin 67/548 4 artiklan 1 kohdan mukaan aineet luokitellaan niiden luontaisten ominaisuuksien perusteella kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa säädetyn luokituksen mukaisesti. Aineen luokitteleminen ”vaaralliseksi” direktiivin liitteessä I merkitsee sitä, että sen kaupan pitämisen edellytyksenä ovat sen pakkaukseen tehtävät pakolliset merkinnät, joita ovat muun muassa aineen käyttöön liittyvistä vaaroista varoittavat varoitusmerkit sekä vakiolausekkeet, jotka koskevat yhtäältä sen käyttöön liittyviä erityisvaaroja ja toisaalta sen turvalliseen käyttöön liittyviä ohjeita.

7 Direktiivin 67/548 4 artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa ennen asetuksen N:o 1272/2008 55 artiklan 2 kohdalla tehtyä muutosta, säädettiin seuraavaa:

”Liite I sisältää luettelon aineista, jotka luokitellaan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, sekä niiden yhdenmukaistetun luokituksen ja merkitsemisen. Päätös aineen ottamisesta liitteen I luetteloon, jossa esitetään luettelo saman artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti luokitelluista aineista sekä niiden yhdenmukaistetusta luokituksesta ja merkinnöistä tehdään [kyseessä olevan direktiivin] 29 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.”

8 Direktiivin 67/548 4 artiklan 2 kohdan mukaan ”aineiden ja valmisteiden luokituksen ja merkintöjen yleisperiaatteina sovelletaan liitteessä VI esitettyjä perusteita, jollei vaarallisten valmisteiden poikkeavista vaatimuksista säädetä erityisdirektiiveissä”.

9 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevassa jaksossa 1.2 todetaan seuraavaa:

”Tässä liitteessä vahvistetaan tämän direktiivin 4 artiklassa –– tarkoitettujen aineiden ja valmisteiden luokitusta ja merkitsemistä koskevat yleisperiaatteet.

Liitteen säännökset on osoitettu kaikille toimijoille (valmistajat, maahantuojat, jäsenvaltioiden viranomaiset), jotka joutuvat tekemisiin aineiden ja valmisteiden luokituksen ja merkintöjen kanssa.”

10 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevassa jaksossa 4.1.2 todetaan seuraavaa:

”Jos valmistajalla, jakelijalla tai maahantuojalla on käytettävissään tietoja, joiden perusteella aine pitäisi luokitella ja merkitä jaksossa 4.2.1, 4.2.2 tai 4.2.3 esitettyjen perusteiden mukaisesti, hänen on merkittävä aine väliaikaisesti näiden perusteiden mukaisesti, jotka perustuvat pätevän henkilön tekemään arvioon näytöstä.”

11 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevan jakson 4.1.3 mukaan ”valmistajan, jakelijan tai maahantuojan on toimitettava mahdollisimman pian asianmukaiset yhteenvetotiedot sille jäsenvaltiolle, jossa ainetta luovutetaan markkinoille”.

12 Direktiivin 67/548 liitteessä VI olevassa jaksossa 4.1.4 täsmennetään seuraavaa:

”Jos valmistaja, jakelija tai maahantuoja saa uusia tietoja, jotka vaikuttavat aineiden luokitukseen ja merkintöihin kohdissa 4.2.1, 4.2.2 tai 4.2.3 esitettyjen perusteiden mukaisesti, hänen on toimitettava nämä tiedot mahdollisimman nopeasti sille jäsenvaltiolle, jossa kyseistä ainetta luovutetaan markkinoille.”

13 Direktiivin 67/548 liitteessä VI oleva jakso 4.1.5 kuuluu seuraavasti:

”Jotta yhteisö voisi vahvistaa aineille mahdollisimman nopeasti yhdenmukaisen luokituksen tämän direktiivin 28 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jäsenvaltioiden, joilla on käytettävissään asianmukaisia tietoja, joiden perusteella aine voidaan luokitella näihin ryhmiin, olisi toimitettava komissiolle mahdollisimman nopeasti kyseiset tiedot sekä ehdotuksia luokitusta ja merkintöjä varten. Tässä yhteydessä ei ole merkitystä sillä, ovatko tiedot valmistajan antamia vai eivät.

Komissio toimittaa edelleen muille jäsenvaltioille saamansa luokitus- ja merkintäehdotukset. Mikä tahansa jäsenvaltio voi pyytää komissiolta sen saamia tietoja.

– –”

Direktiivin 67/548 tekniikan kehitykseen mukauttamista koskeva menettely

14 Direktiivin 67/548 28 artiklan nojalla muutokset, jotka ovat tarpeen direktiivin liitteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, on tehtävä 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 5 artiklan 1 kohdan mukaan, luettuna yhdessä kuulemismenettelyä (yksimielisyys) noudattaen annetuissa neuvoston säädöksissä säädetyn täytäntöönpanovallan käytössä komissiota avustavia komiteoita koskevien säännösten mukauttamisesta päätökseen 1999/468 14.4.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, s. 36) liitteessä III olevan 1 kohdan kanssa, Euroopan komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Tämän päätöksen 5 artiklan 3 kohdan mukaan komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Kyseessä olevan päätöksen 5 artiklan 4 kohdassa puolestaan säädetään, että jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, asia saatetaan Euroopan unionin neuvoston käsiteltäväksi, mistä annetaan tieto Euroopan parlamentille.

Direktiivin 67/548 osittainen kumoaminen, muuttaminen ja korvaaminen asetuksella N:o 1272/2008

15 Direktiivi 67/548 kumottiin, muutettiin ja korvattiin osittain 20.1.2009 alkaen asetuksella N:o 1272/2008. Tällä asetuksella pyritään erityisesti panemaan täytäntöön kemikaalien yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä sellaisena kuin se on kehitetty Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa (asetuksen N:o 1272/2008 johdanto-osan viidestä kahdeksanteen perustelukappale).

16 Vaikka asetuksen N:o 1272/2008 55 artiklan 11 kohdassa säädetään, että ”kumotaan [direktiivin 67/548] liite I”, tämän asetuksen liitteeseen VI ei sen voimaantulon hetkellä sisältynyt riitautettuja luokituksia, joiden hyväksymismenettely oli viivästynyt huomattavasti, vaan pelkästään direktiivin 67/548 tekniikan kehitykseen mukauttamista koskevissa aiemmissa muutoksissa siihen sisällytetyt luokitukset, myös ne, joista säädetään direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennenyhdeksännen kerran 29.4.2004 annetussa komission direktiivissä 2004/73/EY (EUVL L 152, s. 1, oikaisu EUVL 2004, L 216, s. 3).

17 Asetuksen N:o 1272/2008 johdanto-osan 53 perustelukappaleessa todetaan tältä osin seuraavaa:

”Jotta otettaisiin täysimääräisesti huomioon direktiivin 67/548 – – yhteydessä tehty työ ja saadut kokemukset, myös direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät tiettyjen aineiden luokitukset ja merkinnät, kaikki nykyiset yhdenmukaistetut luokitukset olisi uusia kriteerejä käyttämällä muunnettava uusiksi yhdenmukaistetuiksi luokituksiksi. Lisäksi koska tämän asetuksen soveltaminen lykkääntyy ja direktiivin 67/548 – – kriteerien mukaiset yhdenmukaistetut luokitukset pätevät aineiden ja seosten luokitukseen siirtymäaikana, kaikki nykyiset yhdenmukaistetut luokitukset olisi myös sisällytettävä muuttamattomina tämän asetuksen liitteisiin. Kun luokitusten kaikkiin tuleviin yhdenmukaistuksiin sovelletaan tätä asetusta, vältetään se, että saman aineen yhdenmukaistettu luokitus nykyisten ja uusien kriteerien mukaisesti olisi epäjohdonmukainen.”

18 Asetuksen N:o 1272/2008 36 artiklassa, jonka otsikko on ”Aineiden luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistaminen”, säädetään erityisesti seuraavaa:

”1. Aineelle, joka täyttää liitteessä I säädetyt, seuraavia ominaisuuksia koskevat kriteerit, annetaan tavallisesti 37 artiklan mukainen yhdenmukaistettu luokitus ja merkinnät:

a) hengitysteitä herkistävä, kategoria 1 (liitteessä I oleva 3.4 jakso);

b) sukusolujen perimää vaurioittava, kategoria 1A, 1B tai 2 (liitteessä I oleva 3.5 jakso);

c) syöpää aiheuttava, kategoria 1A, 1B tai 2 (liitteessä I oleva 3.6 jakso);

d) lisääntymiselle vaarallinen, kategoria 1A, 1B tai 2 (liitteessä I oleva 3.7 jakso).

– –”

19 Asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklassa, jonka otsikko on ”Aineiden luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistamismenettely”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi toimittaa kemikaalivirastolle ehdotuksen, joka koskee aineiden yhdenmukaistettua luokitusta ja merkintöjä ja soveltuvin osin erityisiä pitoisuusrajoja tai M-kertoimia taikka ehdotuksen niiden tarkistamiseksi.

– –

2. Aineen valmistaja, maahantuoja tai jatkokäyttäjä voi tehdä kemikaalivirastolle ehdotuksen, joka koskee kyseisen aineen yhdenmukaistettua luokitusta ja merkintöjä sekä soveltuvin osin erityisiä pitoisuusrajoja ja M-kertoimia, jos liitteessä VI olevassa 3 osassa ei ole kyseistä ainetta koskevaa nimikettä sen vaaraluokan tai sen jaottelun osalta, jota ehdotus koskee.

– –

4. Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustettu kemikaaliviraston riskinarviointikomitea antaa lausunnon kaikista 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitetuista ehdotuksista 18 kuukauden kuluessa ehdotuksen vastaanottamisesta niin, että niillä, joita asia koskee, on mahdollisuus esittää huomautuksensa. Kemikaalivirasto toimittaa lausunnon ja mahdolliset huomautukset komissiolle.

5. Jos komissio katsoo, että kyseisen aineen luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistaminen on asianmukaista, se toimittaa ilman aiheetonta viivästystä ehdotuksen päätökseksi kyseisen aineen ja asiaankuuluvan luokituksen ja merkintöjen sekä soveltuvin osin erityisten pitoisuusrajojen ja M-kertoimien sisällyttämisestä liitteessä VI olevan 3 osan taulukkoon 3.1.

Vastaava nimike sisällytetään liitteessä VI olevan 3 osan taulukkoon 3.2 samoin edellytyksin 31 päivään toukokuuta 2015 saakka.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. – –

6. Valmistajien, maahantuojien ja jatkokäyttäjien, joilla on uusia tietoja, jotka voivat johtaa liitteessä VI olevassa 3 osassa olevan aineen yhdenmukaistetun luokituksen ja merkintöjen muutokseen, on toimitettava – – ehdotus toimivaltaiselle viranomaiselle yhdessä niistä jäsenvaltioista, joissa aine saatetaan markkinoille."

20 Asetuksen N:o 1272/2008 53 artiklassa, jonka otsikko on "Tekniikan ja tieteen kehitykseen mukauttaminen", säädetään seuraavaa:

"1. Komissio voi mukauttaa tekniikan ja tieteen kehitykseen – – liitteet I–VII, ottaen asianmukaisesti huomioon [kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän] jatkokehityksen – –. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään

54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. – –”

21 Asetuksen N:o 1272/2008 54 artiklassa, jonka otsikko on ”Komiteamenettely”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 133 artiklalla perustettu komitea.

– –

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468 – – 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

– –”

22 Päätöksen 1999/468 5 a artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 17.7.2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, s. 11), säädetään ”valvonnan käsittävästä sääntelymenettelystä”, jonka yhteydessä tämän artiklan 1 kohdan nojalla ”komissiota avustaa valvonnan käsittävää sääntelyä toteuttava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtaja on komission edustaja”. Kyseessä olevan päätöksen 5 a artiklan 3 kohdan nojalla on niin, että jos suunnitellut toimenpiteet ovat komitean lausunnon mukaiset, komissio toimittaa ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle valvontaa varten ja voi hyväksyä toimenpiteet ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei kolmen kuukauden kuluessa ole vastusta ehdotusta. Kyseessä olevan päätöksen 5 a artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä

neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä ja antaa siitä tiedon Euroopan parlamentille.

Asetus (ETY) N:o 793/93 ja asetus (EY) N:o 1907/2006

23 Olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23.3.1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 793/93 (EYVL L 84, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään sen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen mukaisesti tehtävien jakamisesta ja yhteensovittamisesta jäsenvaltioiden, komission ja teollisuuden kesken teollisuuden tuottamien, maahantuomien ja/tai käyttämien aineiden vaaran arvioinnissa. Tämän asetuksen 3 ja 4 artiklassa säädetään näiden aineiden valmistajien ja maahantuojien velvoitteesta toimittaa tiettyjä tietoja, jotka määräytyvät sen mukaan, miten paljon tuotteita on tuotettu ja maahantuotu.

24 Asetuksen N:o 793/93 8 artiklan 1 kohdan mukaan komissio laatii luetteloita aineista, jotka edellyttävät ensisijaista vaarojen arviointia. Jokaiselle tällaiselle aineelle nimetään jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen esittelijäksi, joka arvioi kyseisen aineen ihmisille ja ympäristölle aiheuttaman vaaran (asetuksen N:o 793/93 10 artiklan 1–3 kohta).

25 Asetuksen N:o 793/93 9 artiklassa, 10 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklassa säädetään tältä osin valmistajien ja maahantuojien velvoitteesta toimittaa tarvittaessa lisätietoja tai suorittaa kokeita vaarojen arvioinnissa tarvittavien puuttuvien tietojen saamiseksi. Tämän asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa säädetyin edellytyksin kokeet voi suorittaa yksi tai useampi asianomaisten valmistajien ja maahantuojien nimissä toimiva

valmistaja tai maahantuoja. Lisäksi saman asetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaan valmistajat ja maahantuojat voivat pyytää esittelijältä vapautusta kaikista lisäkokeista tai osasta niitä, jos kyseinen tieto ei ole tarpeen vaaran arvioimiseksi tai jos se on mahdoton saada. Pyyntö on perusteltava. Nämä voivat pyytää myös pidempää määräaikaa olosuhteiden niin vaatiessa.

26 Vaaran arvioinnin jälkeen esittelijä voi tarvittaessa ehdottaa yksilöityjen vaarojen rajoittamiseen tarkoitettua toimintaperiaatetta ja toimenpiteitä (asetuksen N:o 793/93 10 artiklan 3 kohta). Komissio tekee esittelijän suorittaman vaarojen arvioinnin ja tämän suositteleman toimintaperiaatteen perusteella ensisijaisten aineiden arviointituloksia koskevan ehdotuksen sekä tarvittaessa antaa suosituksen vaarojen rajoittamiseksi tarvittavasta toimintaperiaatteesta hyväksyttäväksi asetuksen N:o 793/93 15 artiklassa säädettyä komiteamenettelyä noudattaen. Näin hyväksytyn vaarojen arvioinnin ja suositellun toimintaperiaatteen perusteella komissio päättää tarvittaessa ehdottaa yhteisön toimenpiteitä tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27.7.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY (EYVL L 262, s. 201), sellaisena kuin se on muutettuna, yhteydessä tai muiden olemassa olevien yhteisön välineiden avulla (asetuksen N:o 793/93 11 artiklan 1–3 kohta).

27 Asetus N:o 793/93 kumottiin ja korvattiin kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45 muuttamisesta sekä komission asetusten N:o 793/93 ja (EY) N:o 1488/94, direktiivin 76/769 ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/

ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1, oikaisu EUVL 2007, L 136, s. 3; jäljempänä REACH-asetus).

28 REACH-asetuksen tarkoituksena on sen 1 artiklan 1 kohdan mukaan erityisesti varmistaa korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu. Tätä tarkoitusta varten asetuksessa annetaan sen 3 artiklassa tarkoitettuja aineita ja valmisteita koskevia säännöksiä, joita sovelletaan näiden aineiden valmistukseen, markkinoille saattamiseen ja käyttöön sellaisenaan, valmisteissa tai esineissä sekä valmisteiden markkinoille saattamiseen (REACH-asetuksen 1 artiklan 2 kohta). REACH-asetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaan asetus perustuu periaatteeseen, jonka mukaan valmistajien, maahantuojien ja jatkokäyttäjien on varmistettava, että he valmistavat, saattavat markkinoille tai käyttävät sellaisia aineita, jotka eivät vaikuta haitallisesti ihmisten terveyteen tai ympäristöön. Asetuksen säännökset perustuvat myös ennalta varautumisen periaatteeseen.

29 REACH-asetuksen 5 artiklaan sisältyvän ”ei tietoja, ei markkinoita” -periaatteen sekä asetuksen 6 ja 7 artiklassa säädettyjen velvoitteiden mukaisesti valmistajan tai maahantuojan, joka valmistaa tai tuo ainetta vuodessa enemmän kuin yhden tonnin, on ilmoitettava aineesta ja toimitettava rekisteröinti Euroopan kemikaalivirastolle. Tässä yhteydessä niiden pitää REACH-asetuksen 10 ja 13 artiklan mukaan sisältää yksityiskohtainen tekninen asiakirja-aineisto myös aineiden valmistuksesta, käytöistä, luokituksista ja sisäisistä ominaisuuksista, jotka on tarvittaessa osoitettava asiaankuuluvin testein tai tutkimustuloksin.

Asian taustalla olevat tosiseikat

Kantajat ja kyseessä olevat aineet

30 Ensimmäinen kantaja Etimine on Luxemburgin oikeuden mukaan perustettu yhtiö. Toinen kantaja Etiproducts on Suomen oikeuden mukaan perustettu yhtiö. Kantajat tuovat unioniin boraattiaineita, jotka ovat peräisin niiden Turkin oikeuden mukaan perustetun ja kokonaan valtion määräysvallassa olevan emoyhtiön Eti Mine Works General Managementin (jäljempänä Eti Mine Works) Emetin, Kestelekin, Bigadicin ja Kirkan (Turkki) boorikaivoksista.

31 Etimine on kyseisten tuotteiden yksinmyyjä 15 jäsenvaltiossa, toisin sanoen Belgian kuningaskunnassa, Tšekin tasavallassa, Saksan liittotasavallassa, Espanjan kuningaskunnassa, Ranskan tasavallassa, Irlannissa, Italian tasavallassa, Luxemburgin suurherttuakunnassa, Unkarin tasavallassa, Alankomaiden kuningaskunnassa, Itävallan tasavallassa, Portugalin tasavallassa, Slovenian tasavallassa, Slovakian tasavallassa sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa. Etiproducts on kyseisten aineiden yksinmyyjä seitsemässä muussa jäsenvaltiossa, toisin sanoen Tanskan kuningaskunnassa, Viron tasavallassa, Latvian tasavallassa, Liettuan tasavallassa, Puolan tasavallassa, Suomen tasavallassa ja Ruotsin kuningaskunnassa.

32 Turkin tasavallalla on merkittävät boorivarannot, ja se on Amerikan yhdysvaltojen jälkeen maailman toiseksi suurin boorihapon tuottaja. Eti Mine Worksilla, joka on maailman johtava boorintuottaja, on yksinoikeus edellä 30 kohdassa tarkoitettujen kaivosten hyödyntämiseen. Tämä yksinoikeus on myönnetty sille kaivostoiminnasta

15.6.1986 annetun Turkin lain N:o 3213 6 ja 24 §:n perusteella (T. C. Resmî Gazete N:o 18785, 15.6.1985).

33 Etimine toi unioniin vuonna 2007 Eti Mine Worksin kanssa tekemänsä yksinmyyntisopimuksen nojalla noin 245 500 tonnia boraatteja, joista noin 44 000 tonnia boorihappoa, 189 000 tonnia booraksipentahydraattia ja 12 500 tonnia booraksidekahydraattia. Samana aikana Etiproducts toi unioniin samanlaisen myyntisopimuksen nojalla noin 85 700 tonnia boraatteja. Nämä tuonnit kattoivat suurimman osan boorihapon, booraksidekahydraatin ja booraksipentahydraatin tuonnista unioniin vuonna 2007.

Riitautettuihin luokituksiin johtanut menettely

34 Ranskan tasavalta toimitti 28.1.1999 komissiolle ehdotuksen boorihapon luokittelemiseksi direktiivin 67/548 nojalla lisääntymiselle ja kehitykselle vaarallisten aineiden ryhmään 2, joita vastaavat R-lausekkeet R60 (Voi heikentää hedelmällisyyttä) ja R61 (Vaarallista sikiölle), koska direktiivin 67/548 liitteessä I ei siihen mennessä vielä mainittu kyseistä ainetta.

35 Tanskan kuningaskunta toimitti 10.2.1999 komissiolle Tanskan ympäristönsuojeluviraston (Danish Environmental Protection Agency) valmisteleman ehdotuksen boorihapon ja booraksidekahydraatin luokittelemiseksi direktiivin 67/548 nojalla lisääntymiselle vaarallisten aineiden ryhmään 2, jota vastaa R-lauseke R60 (Voi heikentää

hedelmällisyyttä), ja kehitykselle vaarallisten aineiden ryhmään 3, jota vastaa R-lauseke R63 (Vaarallista sikiölle).

36 Vaarallisten aineiden luokittelua ja merkintöjä Euroopan kemikaalitoimistossa käsittelevä komission työryhmä (jäljempänä C&E-työryhmä) suositti 15.–17.11.2000 pidetyssä kokouksessaan boorihapon luokittelua direktiivin 67/548 nojalla niin hedelmällisyyden kuin kehityksenkin osalta lisääntymiselle vaarallisten aineiden ryhmään 3. Booraksidekahydraatin ja vedettömän dinatriumtetraboraatin osalta C&E-työryhmä suositteli luokittelua direktiivin 67/548 nojalla lisääntymiselle vaarallisten aineiden ryhmään 3.

37 Komission ympäristön pääosaston pyynnöstä Euroopan kemikaalitoimisto kutsui koolle asiantuntijaryhmän tarkastelemaan boraattien luokittelua direktiivin 67/548 nojalla niiden lisääntymistoksisuuden perusteella. Lisääntymistoksisuuden asiantuntijoista koostunut komission työryhmä tarkasteli 5. ja 6.10.2004 pitämässään kokouksessa useita boraattiaineita, muun muassa booraksipentahydraatteja, boorioksidia, boorihappoa, booraksidekahydraatteja ja vedetöntä dinatriumtetraboraattia, ja päätti, että nämä aineet on luokiteltava direktiivin 67/548 nojalla lisääntymiselle vaarallisten aineiden ryhmään 2 eläinkokeiden perusteella.

38 Turkin viranomaisten, Etiminen ja komission välinen kokous pidettiin 4.4.2005, ja siinä Turkin viranomaiset ilmoittivat vastustavansa ehdotusta boraattiaineiden luokittelusta lisääntymistoksisten aineiden ryhmään 2. Kantansa tueksi Turkin viranomaiset toimittivat ympäristön pääosastolle 18.5.2005 lähettämässään kirjeessä turkkilaisten toksikologien laatiman teknisen ilmoituksen, joka oli esitetty aiemmin suullisesti

4.4.2005 pidetyssä kokouksessa, sekä raportin nimeltä ”Turkin toksikologiyhdistyksen kanta boorihapon ja boraattien luokitukseen lisääntymiselle vaarallisiksi aineiksi”.

39 Ympäristön pääosastolle 8.4.2005 lähettämässään kirjeessä Etimine kiisti asiantuntijatyöryhmän päätelmät ja pyysi, ettei komissio ota niitä huomioon.

40 C&E-työryhmä käsitteli edelleen Turkin viranomaisten, Eti Mine Worksin ja turkkilaisten toksikologien kanssa 8.9.2005 järjestetyssä kokouksessa ehdotusta, joka koski boraattiaineiden luokitusta direktiivin 67/548 nojalla, ja päätti noudattaa asiantuntijatyöryhmän neuvoa ja suosittaa kyseisten aineiden luokittelemista lisääntymiselle vaarallisten aineiden ryhmään 2.

41 Turkin viranomaiset pyysivät 30.9.2005 päivätyllä kirjeellään komissiota lykkäämään päätöksen tekemistä boraattiaineiden luokittelusta direktiivin 67/548 nojalla siihen saakka, kunnes ainetta koskevat useat käynnissä olevat tutkimukset saadaan päätökseen.

42 Ympäristön pääosastolle 17.10.2005 osoittamassaan kirjeessä Etimine toisti pyyntönsä, joka koski sitä, että boraattiaineita ei luokiteltaisi lisääntymiselle vaarallisten aineiden ryhmään 2 mukautettaessa direktiiviä 67/548 tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran.

43 Ympäristön pääosasto ilmoitti 18.11.2005 päivätyllä kirjeellään ottaneensa Etiminen huomautukset asianmukaisesti huomioon ja vastasi joihinkin tämän 8.4.2005 lähettämässä kirjeessä esille tuomiin kysymyksiin.

44 Turkin viranomaiset ilmoittivat komissiolle 6.2.2006 lähettämässään kirjeessä olevansa eri mieltä suunnitellusta boraattiaineiden luokittelusta direktiivin 67/548 nojalla.

45 Direktiivin 67/548 29 artiklassa, luettuna yhdessä päätöksen 1999/468 5 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 807/2003 liitteessä III olevan 1 kohdan kanssa (ks. edellä 15 kohta), tarkoitettu komitea päätti 16.2.2007 pidetyssä kokouksessaan kannattaa direktiiviehdotusta, joka koski direktiivin 67/548 mukauttamista tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran ja sisälsi boraattiaineiden luokitusta koskevan ehdotuksen.

46 Komissio antoi 21.8.2008 riidanalaisen direktiivin.

47 Riitautetut luokitukset, sellaisena kuin ne esitetään riidanalaisen direktiivin liitteessä 1 G, ovat pääosin seuraavat:

”Indeksinro	Kemikaalin nimi	Luokitus	Merkinnät
– –	– –	– –	– –
005-007-00-2	boorihappo; – – raaka luonnon boorihappo, joka sisältää enintään 85 % H_3BO_3:a kuivapainosta laskettuna – –	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45

005-008-00-8	dibooritrioksidi; boorioksidi	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	dinatriumtetra-boraatti, vedetön; boorihapon dinat-riumsuola; – – tetra-booridinatriumhep-taoksidi, hydraatti; – – ortoboorihapon natriumsuola – –	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	dinatriumtetrabo-raattidekahydraatti; booraksidekahydraatti	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	dinatriumtetrabo-raattipentahydraatti; booraksipentahyd-raatti	Repr. Cat. 2; R 6061	T R: 60-61 S: 53-45
– –	– –	– –	– –”

48 Komissio antoi riidanalaisen asetuksen 10.8.2009 erityisesti asetuksen N:o 1272/2008 53 artiklan nojalla.

49 Riitautetut luokitukset sisällytettiin riidanalaisella asetuksella asetuksen N:o 1271/2008 liitteeseen VI, ja ne tulivat voimaan 25.9.2009.

50 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan ensimmäisestä kolmanteen perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”1. Asetuksen –– N:o 1272/2008 liitteen VI 3 osassa on kaksi vaarallisten aineiden luokitukseen ja merkintöihin liittyvää luetteloa. Taulukossa 3.1 luetellaan vaarallisten aineiden yhdenmukaistetut luokitukset ja merkinnät asetuksen –– N:o 1272/2008 liitteen I 2–5 osissa vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti. Taulukossa 3.2 luetellaan vaarallisten aineiden yhdenmukaiset luokitukset ja merkinnät –– direktiivin 67/548 –– liitteessä VI vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti. Näitä kahta luetteloa on muutettava päivittämällä luokituksia yhdenmukaistetussa luokitusjärjestelmässä jo oleville aineille ja lisäämällä uusia yhdenmukaistettuja luokituksia. Lisäksi olisi poistettava tiettyjä aineita koskevat nimikkeet.

2. Asetuksen –– N:o 1272/2008 liitettä VI on muutettava niiden muutosten mukaisesti, jotka on tehty hiljattain direktiivin 67/548 –– liitteeseen I –– [riidanalaisella] direktiivillä –– sekä –– direktiivin 67/548 –– mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen ensimmäisen kerran 15 päivänä tammikuuta 2009 annetulla komission direktiivillä 2009/2 ––. Mainitut toimenpiteet ovat asetuksen –– N:o 1272/2008 53 artiklassa tarkoitettuja mukautuksia tekniikan ja tieteen kehitykseen.

3. Asetuksen –– N:o 1272/2008 johdanto-osan 53 kappaleessa korostetaan, että on otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 67/548 –– yhteydessä tehty työ ja saadut kokemukset, myös direktiivin 67/548/ETY liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät tiettyjen aineiden luokitukset ja merkinnät.”

51 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Muutetaan asetuksen – – N:o 1272/2008 liitteessä VI oleva 3 osa seuraavasti:

Muutetaan taulukko 3.1 seuraavasti:

a) korvataan liitteessä I vahvistettuja nimikkeitä vastaavat nimikkeet kyseisen liitteen nimikkeillä;

b) lisätään liitteessä II vahvistetut nimikkeet siinä järjestyksessä kuin ne ovat taulukossa 3.1;

– –

Muutetaan taulukko 3.2 seuraavasti:

a) korvataan liitteessä IV vahvistettuja nimikkeitä vastaavat nimikkeet kyseisen liitteen nimikkeillä;

b) lisätään liitteessä V vahvistetut nimikkeet siinä järjestyksessä kuin ne ovat taulukossa 3.2;

– –”

52 Riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Edellä olevaa 1 artiklaa sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2010.

3. Tällä asetuksella muutetun asetuksen – – N:o 1272/2008 liitteen VI 3 osassa vahvistettuja yhdenmukaistettuja luokituksia voidaan soveltaa ennen 1 päivää joulukuuta 2010.”

53 Riitautetut luokitukset, sellaisena kuin ne esitetään riidanalaisen asetuksen liitteissä II ja V, ovat pääosin seuraavat:

”Liite II

Indeksi-numero	Kansainvälinen kemiallinen yksilöinti	Luokitus		Merkinnät	
		Vaaraluokka- ja kategoriakoodi(t)	Vaara-lausekekoodi(t)	Varoitus-merkki, huomio-sanakoodi(t)	Vaara-lausekekoodi(t)
– –	– –	– –	– –	– –	– –
005-007-00-2	boric acid; – – boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H_3BO_3 calculated on the dry weight – –	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-008-00-8	diboron trioxide; boric oxide	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt; – – tetraboron disodium heptaoxide, hydrate; – – orthoboric acid, sodium salt – –	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate; borax decahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
005-011-02-9	disodium tetraborate decahydrate; borax decahydrate	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD
– –	– –	– –	– –	– –	– –”

”Liite V

Indeksinumero	Kansainvälinen kemiallinen yksilöinti	Luokitus	Merkinnät
– –	– –	– –	– –
005-007-00-2	boric acid; – – boric acid, crude natural, containing not more than 85 per cent of H_3BO_3 calculated on the dry weight – –	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-008-00-8	diboron trioxide; boric oxide	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-00-4	disodium tetraborate, anhydrous; boric acid, disodium salt; – – tetraboron disodium heptaoxide, hydrate; – – orthoboric acid, sodium salt – –	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-01-1	disodium tetraborate decahydrate; borax decahydrate;	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
005-011-02-9	disodium tetraborate pentahydrate; borax pentahydrate	Repr. Cat. 2; R 60-61	T R: 60-61 S: 53-45
– –	– –	– –	– –”

Asian käsittelyn vaiheet ja osapuolten vaatimukset

54 Kantajat nostivat nyt esillä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.12.2008 jättämällään kannekirjelmällä.

55 Tuomioistuimen kirjaamoon 6.4.2009 jättämällään asiakirjalla Tanskan kuningaskunta pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen komission vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulon 7.7.2009 antamallaan määräyksellä.

56 Tuomioistuimen kirjaamoon 9.4.2009 jättämällään asiakirjalla Borax Europe Ltd (jäljempänä Borax), Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuottaa ja myy boraatteja, pyysi saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen kantajien vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulon 7.7.2009 antamallaan määräyksellä.

57 Komissio teki 11.3.2009 tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään erillisellä asiakirjalla työjärjestyksen 114 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen ja vaati, että lausunnon antaminen kanteesta raukeaa työjärjestyksen 113 artiklan nojalla. Kantajat esittivät 30.4.2009 huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä ja vaatimuksesta. Borax toimitti 24.8.2009 väliintulokirjelmän, joka koski ainoastaan tutkittavaksi ottamista.

58 Kannekirjelmässään ja tutkittavaksi ottamista koskevissa huomautuksissaan kantajat, joita Borax tukee, vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää oikeudenkäyntiväitteen ja ottaa kanteen tutkittavaksi

– ensisijaisesti kumoaa seuraavien aineiden sisällyttämisen riidanalaisen direktiivin liitteen 1 G taulukkoon:

  – boorihappo ja raaka luonnon boorihappo (indeksinumero 005-007-00-2)

  – dibooritrioksidi ja boorioksidi (indeksinumero 005-008-00-8)

  – dinatriumtetraboraatti, vedetön; boorihapon dinatriumsuola; tetrabooridinatriumheptaoksidi, hydraatti; ortoboorihapon natriumsuola (indeksinumero 005-011-00-4)

  – dinatriumtetraboraattidekahydraatti; booraksidekahydraatti (indeksinumero 005-011-01-1)

– dinatriumtetraboraattipentahydraatti; booraksipentahydraatti (indeksinumero 005-011-02-9)

– toissijaisesti kumoaa seuraavien aineiden sisällyttämisen riidanalaisen direktiivin liitteen 1 G taulukkoon:

– dibooritrioksidi ja boorioksidi (indeksinumero 005-008-00-8)

– dinatriumtetraboraatti, vedetön; boorihapon dinatriumsuola; tetrabooridinatriumheptaoksidi, hydraatti; ortoboorihapon natriumsuola (indeksinumero 005-011-00-4)

– dinatriumtetraboraattidekahydraatti; booraksidekahydraatti (indeksinumero 005-011-01-1)

– dinatriumtetraboraattipentahydraatti; booraksipentahydraatti (indeksinumero 005-011-02-9)

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

59 Komissio vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että unionin yleinen tuomioistuin

– ensisijaisesti hylkää kanteen, koska se on menettänyt kohteensa

– toissijaisesti toteaa, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

60 Tuomioistuimen kirjaamoon 6.11. ja 30.11. ja 8.12.2009 jättämällään erillisellä asiakirjalla kantajat vastasivat tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen ja pyysivät lupaa saada mukauttaa vaatimuksiaan ja kumoamisperusteitaan siten, että ne viittaavat myös riitautettuihin luokituksiin sellaisina kuin ne on esitetty riidanalaisessa asetuksessa.

61 Vaatimustensa ja kumoamisperusteidensa mukauttamista koskevassa pyynnössään kantajat, joita Borax tukee, vaativat lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin

– ottaa kanteen tutkittavaksi ja hyväksyy sen sellaisena kuin se on muutettuna

– hyväksyy niiden pyynnön vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttamisesta siten, että ne viittaavat myös riitautettuja luokituksia vastaaviin, riidanalaisen asetuksen liitteissä II ja V oleviin taulukoihin sisällytettyihin nimikkeisiin

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

62 Komissio ilmoitti 9.11.2009 tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään asiakirjalla, ettei se vastusta vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttamista, täsmentäen kuitenkin, että tämä edellyttää, että mukauttamista koskeva pyyntö on esitetty ennen kuin määräaika kanteen nostamiseksi riidanalaisesta asetuksesta oli päättynyt.

63 Tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja ilmoitti 19.11.2009 päivätyllä kirjeellä kantajille päätöksestään sallia näiden vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttaminen.

64 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2009 jättämällään erillisellä asiakirjalla kantajat, joita Borax tuki, väittivät, että kanne oli joka tapauksessa otettava tutkittavaksi, koska SEUT 263 artiklan neljäs kohta tuli voimaan 1.12.2009. Komissio kiisti tämän kannan samana päivänä jättämällään asiakirjalla.

65 Unionin yleinen tuomioistuin päätti 14.1.2010 työjärjestyksensä 14 artiklan nojalla unionin yleisen tuomioistuimen presidentin ehdotuksesta ja osapuolia kuultuaan siirtää asian työjärjestyksen 51 artiklan mukaisesti laajennetun ratkaisukokoonpanon (suuri jaosto) käsiteltäväksi oikeudenkäyntiväitteen ratkaisemiseksi.

Oikeudellinen arviointi

66 Työjärjestyksensä 114 artiklan 1 kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta lausua oikeudenkäyntiväitteestä käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei unionin yleinen tuomioistuin toisin päätä.

67 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo nyt esillä olevassa asiassa, että asiakirjojen perusteella sillä on tarpeeksi tietoa asiasta, ja päättää suullista käsittelyä aloittamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

SEUT 263 artiklan neljännen kohdan sovellettavuus

Osapuolten lausumat

68 Komissio katsoo, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeistä lausetta ei voida soveltaa nyt esillä olevassa asiassa.

69 Komission mukaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteen tutkittavaksi ottamista on arvioitava ottamalla huomioon tilanne, joka vallitsi silloin, kun kannekirjelmä jätettiin. Lisäksi SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeisen lauseen soveltamisella ennen 1.12.2009 nostettuihin kanteisiin olisi mielivaltaisia seurauksia sen mukaan, antaako unionin yleinen tuomioistuin ratkaisunsa ennen tätä päivää vai sen jälkeen.

70 Komissio päättelee tästä, että SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa sovelletaan vain kanteisiin, jotka on nostettu 30.11.2009 jälkeen. Alkuperäinen kanne nostettiin nyt esillä olevassa asiassa 5.12.2008 ja pyyntö saada mukauttaa vaatimuksia ja kumoamisperusteita esitettiin ennen 1.12.2009, joten SEUT 263 artiklalla ei ole vaikutusta nyt esillä olevaan menettelyyn.

71 Kantajat, joita Borax tukee, väittävät, että Lissabonin sopimuksella käyttöön otettuja muutoksia sovelletaan nyt esillä olevassa asiassa. Tämä seuraa SEU 1 artiklasta luettuna yhdessä SEU 19 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan a alakohdan kanssa. Lissabonin sopimuksen missään määräyksessä ei nimittäin määrätä, että EY:n perustamissopimuksen sääntöjä sovellettaisiin edelleen siirtymäajan 1.12.2009 jälkeen. Unionin tuomioistuinten on siis sovellettava SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa eli myös sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, jolla riitautetaan toimen laillisuus, 1.12.2009 vireillä olleisiin menettelyihin.

72 Tästä seuraa kantajien mukaan, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan voimaantulon jälkeen niiden vaatimus riidanalaisten toimien osittaisesta kumoamisesta on otettava tutkittavaksi ilman, että kantajien tarvitsee osoittaa toimien koskevan niitä erikseen.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

73 Ensiksi on syytä huomauttaa, että EY 230 artiklan viidennen kohdan mukainen määräaika kanteen nostamiseksi riidanalaisesta asetuksesta päättyi 30.11.2009, toisin sanoen EY:n perustamissopimuksen voimassaoloaikana, ja että kantajat esittivät pyyntönsä saada mukauttaa vaatimuksiaan ja kumoamisperusteitaan ennen tätä päivää. Jos kumoamisvaatimus olisi esitetty SEUT 263 artiklan voimaantulopäivänä 1.12.2009, se olisi siis joka tapauksessa pitänyt jättää tutkimatta sen vuoksi, että tämän artiklan

kuudennessa kohdassa, jossa toistetaan EY 230 artiklan viides kohta, tarkoitettua kanteen nostamisen määräaikaa ei olisi noudatettu. Nämä päätelmät pätevät sitäkin suuremmalla syyllä soveltuvin osin riidanalaisen direktiivin osittaista kumoamista koskevaan vaatimukseen, joka esitettiin 5.12.2008.

74 Asianosaisten kannat poikkeavat toisistaan siinä, sovelletaanko nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ajallisesti SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa ja erityisesti sen viimeistä lausetta. Kantajat, joita Borax tukee, katsovat erityisesti, että siinä esitetyt muutetut tutkittavaksi ottamisen edellytykset, jotka koskevat sääntelytoimia, ovat välittömästi sovellettavia ja että kantajien riidanalaisten toimien osittaista kumoamista koskeva vaatimus olisi näin ollen otettava tutkittavaksi ilman, että niiden tarvitsee osoittaa, että riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen. Komissio puolestaan katsoo, ettei edellä mainittua määräystä sovelleta nyt esillä olevaan menettelyyn, koska kanteen tutkittavaksi ottamista on arvioitava ottamalla huomioon ne tutkittavaksi ottamisen edellytykset, jotka olivat voimassa silloin, kun kannekirjelmä jätettiin.

75 Tältä osin on todettava, ettei EUT-sopimus sisällä mitään erityisiä siirtymämääräyksiä siitä, sovelletaanko SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa 1.12.2009 vireillä olleisiin tuomioistuinmenettelyihin.

76 Yksityisen unionin tuomioistuimissa nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevien sääntöjen ajallisesta sovellettavuudesta on todettava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että yhtäältä tempus regit actum -periaatteen mukaan (ks. vastaavasti asia 12/71, Henck, tuomio 14.7.1971, Kok., s. 743, 5 kohta) kanteen tutkittavaksi ottaminen on ratkaistava niiden sääntöjen perusteella, jotka olivat voimassa sinä päivänä, jona kanne nostettiin (asia 60/72, Campogrande v.

komissio, tuomio 8.5.1973, Kok., s. 489, 4 kohta; ks. vastaavasti ja analogisesti myös asia C-66/08, Kozlowski, määräys 22.2.2008, 7 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), ja toisaalta kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä on arvioitava ottamalla huomioon tilanne, joka vallitsi silloin, kun kanne nostettiin eli kun kannekirjelmä jätettiin (ks. yhdistetyt asiat C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 ja C-22/01, Espanja v. neuvosto, tuomio 18.4.2002, Kok., s. I-3439, 23 kohta; asia T-131/99, Shaw ja Falla v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok., s. II-2023, 29 kohta ja asia T-301/01, Alitalia v. komissio, tuomio 9.7.2008, Kok., s. II-1753, 37 kohta), ja näitä edellytyksiä koskevan puutteen korjaaminen on mahdollista vain, kun se tapahtuu ennen kanteen nostamiselle asetetun määräajan päättymistä (asia 50/84, Bensider ym. v. komissio, tuomio 27.11.1984, Kok., s. 3991, 8 kohta).

77 Päinvastainen ratkaisu johtaisi myös mielivallan riskiin lainkäytössä, koska kanteen tutkittavaksi ottaminen olisi tällöin riippuvainen sattumanvaraisesta päivämäärästä, jona unionin yleinen tuomioistuin antaa asiassa lopullisen ratkaisun (ks. vastaavasti ja analogisesti yhdistetyt asiat 212/80–217/80, Salumi ym., tuomio 12.11.1981, Kok., s. 2735, 14 kohta).

78 Nyt esillä olevassa asiassa kanteen nostamisen hetkellä, toisin sanoen niin kannekirjelmän kuin vaatimusten ja kumoamisperusteiden mukauttamista koskevan pyynnön jättämisen hetkellä, kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä määrättiin EY 230 artiklassa. Tämän vuoksi edellä 76 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön perusteella se, onko kantajilla asiavaltuus nostaa kumoamiskanne riidanalaisista toimista, on ratkaistava kyseisen artiklan valossa. Vaikka SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa ja erityisesti sen viimeisessä lauseessa olisi nyt esillä olevassa asiassa voitu antaa kantajille sellainen asiavaltuus, jota niillä ei ole EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla, sitä ei voitaisi ottaa huomioon nyt esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottamista tarkasteltaessa, koska kanteen nostamisen määräaika riidanalaisten toimien kumoamiseksi

niin EY 230 artiklan viidennen kohdan kuin SEUT 263 artiklan kuudennenkin kohdan mukaan oli jo päättynyt SEUT 263 artiklan voimaantulopäivänä 1.12.2009.

79 Tähän päätelmään ei vaikuta väite, jonka mukaan SEUT 263 artikla kuuluu niihin menettelysääntöihin, joita vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan katsotaan yleensä voitavan soveltaa kaikkiin niiden voimaantulohetkellä vireillä oleviin asioihin, toisin kuin aineellisia sääntöjä (edellä 77 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Salumi ym., tuomion 9 kohta; asia C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, tuomio 9.3.2006, Kok., s. I-2263, 19 kohta ja asia C-467/05, Dell'Orto, tuomio 28.6.2007, Kok., s. I-5557, 48 kohta). Vaikka ajateltaisiin tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen kuuluvan menettelysääntöjen alaan (ks. vastaavasti em. asia Dell'Orto, tuomion 49 kohta), on todettava, että kuten edellä 76 ja 77 kohdassa kuvatusta oikeuskäytännöstä ilmenee, niiden sääntöjen määrittämiseksi, joita sovelletaan unionin toimesta nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen arviointiin, on sovellettava tempus regit actum -periaatetta.

80 Tästä seuraa, että SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa ei voida soveltaa nyt esillä olevassa asiassa.

81 On siis selvitettävä, onko kantajilla asiavaltuus nostaa riidanalaisista toimista kumoamiskanne EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Osapuolten lausumat

82 Komissio väittää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 ja 114 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteensä ja lausunnon antamisen raukeamista koskevan vaatimuksensa tueksi, että direktiivin 67/548 liite I, myös riitautetut luokitukset sellaisina kuin ne otettiin käyttöön riidanalaisella direktiivillä, kumottiin 20.1.2009 asetuksen N:o 1272/2008 55 artiklan 11 kohdassa, mistä seurasi automaattisesti, että liitteen muuttamisesta annettu riidanalainen direktiivi kumottiin samana päivänä eikä sillä ole enää oikeusvaikutusta. Näin ollen riidanalaisen direktiivin osittaista kumoamista koskeva vaatimus on työjärjestyksen 113 artiklassa tarkoitetulla tavalla menettänyt kohteensa.

83 Vaikka oletettaisiin, ettei näin ole, komissio katsoo, että riitautetut luokitukset, joista riidanalaisissa toimissa säädettiin, eivät koske kantajia EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan eivätkä erikseen.

84 Kantajat, joita Borax tukee, katsovat, että riidanalaisissa toimissa säädetyt riitautetut luokitukset koskevat niitä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen.

85 Kriteeristä, jonka mukaan säännösten on koskettava kantajia erikseen, kantajat toteavat, että riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista, ja ne voidaan näin ollen yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle säännös

on osoitettu. Tältä osin on otettava huomioon useita tekijöitä, jotka osoittavat tällaisen yksilöimisen.

86 Ensinnäkin kantajat ovat mielestään boorin louhintaa Turkissa koskevien yksinoikeuksien haltijoita, joita riitautetut luokitukset koskevat. Toiseksi Etimine on unionin suurin boraattiaineiden unioniin tuoja. Kantajat tuovat suurimman osan unionissa käytetyistä boraattiaineista, ja niiden toiminta sisämarkkinoilla on riippuvaista näiden aineiden tuonnista ja myynnistä. Kolmanneksi kantajat ovat osallistuneet aktiivisesti riitautettuihin luokituksiin johtaneeseen menettelyyn. Neljänneksi ne ovat yksilöitävissä riidanalaisen direktiivin johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta. Viidenneksi komissio käytti riidanalaisten luokitusten perustana asetuksessa N:o 793/93, jonka nojalla kantajilla on menettelyllisiä oikeuksia, tarkoitettua alustavaa vaaran arviointia.

87 Kantajat muistuttavat yksioikeuksista ensinnäkin, että ne ovat ainoat toimijat unionissa, joilla on oikeus tuoda sisämarkkinoille ja myydä siellä Turkissa louhittuja boraattiaineita. Nämä yksinoikeudet on myönnetty ennen riidanalaisen direktiivin antamista, mikä erottaa ne muista toimijoista. Näihin oikeuksiin vaikuttaa kuitenkin velvoite kiinnittää boraattituotteisiin etiketti, jossa on pääkallon kuva sekä R-lauseke R60 (Voi heikentää hedelmällisyyttä) ja R-lauseke R61 (Vaarallista sikiölle), mikä vastaa teknisen eritelmän määräämistä kantajille. Lisäksi boraattiaineiden luokittelemisesta direktiivin 67/548 nojalla lisääntymiselle vaarallisten aineiden ryhmään 2 seuraa, ettei kyseisiä aineita enää voida myydä kuluttajille.

88 Kantajat kiistävät komission väitteen, jonka mukaan yksioikeudet eivät koske unionia. Ne katsovat, että komissio ei ole ottanut tässä yhteydessä huomioon Euroopan

unionin ja Turkin välistä erityistä suhdetta, joka on vallinnut siitä lähtien, kun Euroopan talousyhteisön ja Turkin välinen assosiaatiosopimus allekirjoitettiin Ankarassa 12.9.1963. Sopimuksen mukaan kaupallisten ja taloudellisten suhteiden vahvistaminen Turkin tasavallan kanssa on unionin keskeinen tavoite. Lisäksi kantajien yksinoikeudet louhintaan vastaavat jäsenvaltioiden samanlaisissa olosuhteissa myöntämiä yksinoikeuksia, jotka ovat osa niiden yhteistä perinnettä.

89 Lisäksi kantajien ja Boraxin mukaan väite, jonka mukaan kyseiset yksinoikeudet eivät olisi omiaan yhdessä muiden yksilöllistävien tekijöiden kanssa erottamaan kantajia muista toimijoista, on virheellinen. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin katsonut, että kun riidanalainen toimi vaikuttaa sellaiseen henkilöryhmään, jonka jäsenet olivat tiedossa tai yksilöitävissä toimen tekoajankohtana tämän ryhmän jäsenille ominaisten kriteerien perusteella, kyseisen toimen voidaan katsoa koskevan niitä erikseen taloudellisten toimijoiden rajoitettuun piiriin kuuluvina henkilöinä. Tämä pätee myös, kun kyseisellä toimella muutetaan oikeuksia, kuten televisioinnin yksinoikeuksia, jotka henkilöt ovat saaneet ennen toimen hyväksymistä (asia C-125/06 P, komissio v. Infront WM, tuomio 13.3.2008, Kok., s. I-1451, 71, 72, 75 ja 76 kohta). Kantajat katsovat, että samalla tavalla nyt esillä olevassa asiassa kantajien yksioikeudet boraattien louhintaan ja myymiseen Turkissa olivat olemassa ennen riidanalaisen direktiivin antamista ja että riitautetuilla luokituksilla näihin oikeuksiin liitetään uusia rajoituksia, joita ei ollut olemassa hetkellä, jolla kantajat saivat kyseiset oikeudet, ja jotka tekevät oikeuksien harjoittamisesta entistä vaikeampaa. Tällaiset yksinoikeudet riittävät siis yksilöimään kantajat kuuluviksi 29 yhtiön ryhmään, jolla on boraattien louhintaa koskevat oikeudet, joihin riidanalainen direktiivi vaikuttaa.

90 Toiseksi kantajat toteavat, että Etimine on unionin suurin boraattiaineiden tuoja (ks. edellä 33 kohta), jonka tuonnin osuus boraattiaineiden kokonaistuonnista oli vuonna 2007 arviolta 56 prosenttia. Saman vuoden aikana Etiminen liikevaihdosta 72 prosenttia ja Etiproductsin liikevaihdosta 53 prosenttia oli peräisin boorihapon, booraksidekahydraatin ja booraksipentahydraatin myynnistä unionissa. Lisäksi kantajat

kuuluvat niiden kolmen yhtiön joukkoon, joiden yhteenlaskettu osuus koko maailman boraattien tuotantokapasiteetista on 61 prosenttia. Kun otetaan huomioon kantajien kaupallisen toiminnan riippuvuus kyseisistä aineista, niiden on katsottava olevan toimijoita, joihin riitautetut luokitukset eniten vaikuttavat yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan neuvosto, 16.5.1991 antamassa tuomiossa tarkoitetulla tavalla (Kok., s. I-2501, 17 kohta); näitä periaatteita ei sovelleta pelkästään polkumyyntialaan (asia T-289/03, BUPA ym. v. komissio, tuomio 12.2.2008, Kok., s. II-81, 79 kohta). Tästä seuraa, että kantajat ovat erityisessä tilanteessa, joka erottaa ne kaikista muista taloudellisista toimijoista.

91 Kolmanneksi on niin, että vaikka kantajilla ei ollut menettelyllisiä oikeuksia tässä yhteydessä, ne olivat osallistuneet aktiivisesti Eti Mine Worksin ja Turkin valtion välityksellä riitautettuihin luokituksiin johtaneeseen menettelyyn erityisesti toimittamalla komissiolle useita tutkimuksia ja runsaasti tietoja sekä osallistumalla useisiin komission ja C&E-työryhmän kokouksiin. Vaikka aktiivinen osallistuminen ei sellaisenaan ole omiaan yksilöimään kantajia, se on niille tunnusomainen erityispiirre, joka yhdessä muiden erityisten seikkojen kanssa erottaa ne muista toimijoista, joita riidanalainen direktiivi koskee. Koska Eti Mine Works on kokonaan Turkin valtion määräysvallassa ja koska sillä puolestaan on määräysvalta koko kantajien pääomaan, Eti Mine Worksin ja Turkin viranomaisten aktiivinen osallistuminen kyseiseen menettelyyn on katsottava täysin kantajien ansioksi.

92 Neljänneksi riidanalaisen direktiivin johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa viitataan kantajien toimittamiin tietoihin, toisin sanoen M. K:n suorittamaan tutkimukseen, joka koski ihmisten päivittäisen boorialtistuksen arviointia booririkkaalla alueella. Turkin viranomaiset toimittivat 3.7.2007 kyseessä olevan tutkimuksen komissiolle kantajien nimissä samalla, kun ne esittivät huomautuksensa Maailman kauppajärjestön (WTO) kaupan teknisten esteiden komitealle annetusta yhteisön

ilmoituksesta, joka koski ehdotusta direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kolmannenkymmenennen kerran. Lisäksi riidanalaisen direktiivin johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa viitataan meneillään oleviin epidemiologisiin tutkimuksiin, myös Eti Mine Worksin Bandirmassa (Turkki) sijaitsevaa tehdasta koskevaan tutkimukseen, joiden tulokset – joiden toimittamisesta ovat vastuussa nimenomaan kantajat – ovat omiaan muuttamaan riitautettuja luokituksia edellä mainitun johdanto-osan perustelukappaleenkin mukaan. Tämän osalta kantajat ja Borax kiistävät sen, että tässä johdanto-osan perustelukappaleessa viitattaisiin ainoastaan yhteen Kiinassa tehtyyn tutkimukseen. Ne täsmentävät, että toisin kuin riidanalaisessa direktiivissä direktiivin 67/548 aiemmissa mukauttamisissa tekniikan kehitykseen ei viitattu teollisuusalan osallistumiseen. Nämä viittaukset osoittavat kantajien mielestä lisäksi sen, että niiden toimittamat tiedot oli otettu huomioon päätöksentekomenettelyssä, joka johti riitautettuihin luokituksiin, ja että näihin ja muihin teollisuusalan, myös kantajien, toimittamiin tietoihin kiinnitetään erityistä huomiota luokituksen tulevassa tarkistuksessa. Kantajat on näin ollen yksilöity jäseniksi rajatussa ryhmässä, joka muodostuu teollisuusalan edustajista, jotka ovat toimittaneet merkityksellisiä tietoja boraattiaineista. Tästä seuraa, että kantajat ovat erityisessä tilanteessa, joka erottaa ne kaikista muista henkilöistä.

93 Viidenneksi kantajat väittävät, että riitautetut luokitukset perustuvat asetuksen N:o 793/93 nojalla tehtyyn alustavaan vaaran arviointiin, jonka yhteydessä ne toimittivat tietoja ja jossa niillä oli menettelyllisiä oikeuksia. Tässä yhteydessä kantajat ovat tuojina ja valmistajina, joita tässä asetuksessa tarkoitettu vaaran arviointimenettely koskee, toimittaneet ja allekirjoittaneet yhdessä muiden yhtiöiden kanssa 26.3.2004 ilmoituksen aikeistaan ensisijaisten aineiden, toisin sanoen boorihapon ja dinatriumtetraboraatin, vaarojen osalta (jäljempänä ilmoitus aikeista). Vaaran arviointi koski vain neljää yhtiötä, jotka olivat allekirjoittaneet ilmoituksen aikeista, ja näihin kuului myös Eti Mine Works. Ilmoitus esitettiin vaarojen arvioinnin ensimmäisessä vaiheessa, joka koski vaarojen arviointia olemassa olevien aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien riskien arviointia koskevien periaatteiden vahvistamisesta asetuksen

N:o 793/93 mukaisesti 28.6.1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1488/94 (EYVL L 161, s. 3) 4 ja 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Ilmoituksessa annettiin tietoja kyseisten aineiden ihmisten terveydelle aiheuttamien vaarojen arvioinnista esittelijänä toimivan jäsenvaltion eli Itävallan tasavallan, joka oli myös allekirjoittanut ilmoituksen, suoritettavana olevaa alustavaa vaarojen arviointia varten.

94 Kantajat päättelevät tästä, että riitautetuilla luokituksilla on merkittävä vaikutus ilmoituksen käynnistämään vaarojen arviointiin. Tämän arvioinnin yhteydessä esittelijänä toimivan Itävallan on nimittäin otettava huomioon päätelmä lisääntymistoksisuuden vaarasta, ja näin ollen tällä päätelmällä on suora vaikutus boorihapon ja dinatriumtetraboraatin vaarojen arviointiin. Näin ollen riidanalainen direktiivi vaikuttaa kantajien vaarojen arviointiin osallistumiseen ja niiden odotuksiin tavasta, jolla arviointi toteutetaan. Lisäksi komissio toteutti oman alustavan vaarojen arviointinsa asetuksessa N:o 1488/94 esitettyjen periaatteiden mukaisesti, kun se tarkasteli direktiivissä 67/548 säädettyä tavanomaista käsittelyä ja käyttöä koskevaa periaatetta. Alustava arviointi ennakoi näin vaarojen arviointia, joka esittelijänä toimivan Itävallan on asetuksen N:o 793/93 nojalla tehtävä edellä mainitun ilmoituksen perusteella. Kantajat päättelevät tästä, että komissio teki näin arvioinnillaan tyhjäksi esittelijänä toimivan Itävallan arvioinnin, jonka laatiminen on edelleen meneillään, ja että riidanalaisella direktiivillä on mahdollisesti siihen kielteinen vaikutus.

95 Tästä seuraa, että kantajat ovat erityisessä tilanteessa, jonka perusteella ne voidaan yksilöidä kuten adressaatti, koska yhtäältä ne kuuluvat Eti Mine Worksin kautta neljän sellaisen toimijan ryhmään, joita asetuksen N:o 793/93 nojalla tehty vaarojen arviointi koskee, ja toisaalta riitautetut luokitukset vaikuttavat tähän vaarojen arviointiin, koska komission arviointi teki sen tyhjäksi.

96 Lopuksi kantajat, joita Borax tukee, kiistävät sen, että kanne olisi menettänyt kohteensa direktiivin 67/548 liitteen I kumoamisen johdosta.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

97 Aluksi on selvitettävä, koskevatko riidanalaisissa toimissa esitetyt riitautetut luokitukset kantajia erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

98 Riidanalaiset toimet, myös riitautetut luokitukset, ovat yleisesti sovellettavia, koska niitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja niiden oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin, toisin sanoen kaikkiin kyseisiä aineita tuottaviin ja/tai myyviin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin. Ei kuitenkaan ole mahdotonta, että vaikka säädös on luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan yleisesti sovellettava, koska sitä sovelletaan kaikkiin niihin taloudellisiin toimijoihin, joita asia koskee, se voi koskea tiettyjä niistä erikseen (asia C-362/06 P, Sahlstedt ym. v. komissio, tuomio 23.4.2009, Kok., s. I-2903, 29 kohta; asia T-223/01, Japan Tobacco ja JT International v. parlamentti ja neuvosto, määräys 10.9.2002, Kok., s. II-3259, 29 kohta ja asia T-154/02, Villiger Söhne v. neuvosto, määräys 30.4.2003, Kok., s. II-1921, 40 kohta; ks. vastaavasti myös asia C-309/89, Codorniú v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok., s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 19 kohta).

99 Tältä osin on muistutettava, että muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuin se, jolle toimi on osoitettu, voi väittää, että toimi koskee sitä erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, ainoastaan, jos kyseinen toimi vaikuttaa siihen tiettyjen sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla

kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok., s. 197 ja 233, Kok. Ep. I, s. 181 ja asia C-444/08 P, Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräys 26.11.2009, 36 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

100 Kun päätös vaikuttaa sellaiseen henkilöryhmään, jonka jäsenet olivat tiedossa tai yksilöitävissä toimen tekoajankohtana tämän ryhmän jäsenille ominaisten kriteerien perusteella, kyseisen toimen voidaan myös katsoa koskevan niitä erikseen taloudellisten toimijoiden rajoitettuun piiriin kuuluvina henkilöinä (yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 60 kohta; edellä 89 kohdassa mainittu asia komissio v. Infront WM, tuomion 71 kohta ja edellä 98 kohdassa mainittu asia Sahlstedt ym. v. komissio, tuomion 30 kohta).

101 Se, että on mahdollista jollakin tarkkuudella määrittää niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimea sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, ei kuitenkaan mitenkään merkitse sitä, että toimi koskisi näitä oikeussubjekteja erikseen, jos on selvää, että toimea sovelletaan siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (edellä 98 kohdassa mainittu asia Sahlstedt ym. v. komissio, tuomion 31 kohta ja asia C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland v. komissio, määräys 8.4.2008, Kok., s. I-2217, 70 kohta).

102 Nyt esillä olevan kanteen tutkittavaksi ottamista on tarkasteltava näiden periaatteiden valossa.

103 Kantajat katsovat, että riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla tunnusomaisten erityispiirteiden vuoksi, jotka on otettava huomioon kumulatiivisesti. Ensinnäkin kantajat väittävät, että riitautetut luokitukset vaikuttavat niiden Eti Mine Worksin hallinnassa olevista turkkilaisista kaivoksista peräisin olevien boraattien tuontia ja myymistä koskevien yksinoikeuksien ulottuvuuteen ja harjoittamiseen. Näiden oikeuksien haltijoina kantajat

kuuluvat sellaisten toimijoiden rajoitettuun piiriin, joita toimi erityisesti koskee, koska riitautetuilla luokituksilla näihin oikeuksiin liitetään uusia rajoituksia, jotka tekevät oikeuksien käyttämisestä entistä vaikeampaa. Toiseksi Etimine on suurin unionin boraattiaineiden tuoja. Kolmanneksi kantajien ansioksi katsottavan Turkin viranomaisten ja Eti Mine Worksin toiminnan kautta kantajat ovat osallistuneet aktiivisesti direktiivin 67/548 mukauttamista tekniikan kehitykseen koskevaan menettelyyn, joka johti riitautettuihin luokituksiin. Neljänneksi riidanalaisen direktiivin johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa viitataan kantajien toimittamiin tietoihin, toisin sanoen M. K:n tutkimukseen. Viidenneksi kantajat väittävät, että riitautetut luokitukset perustuvat asetuksen N:o 793/93 nojalla tehtyyn alustavaan vaaran arviointiin, jonka yhteydessä ne toimittivat tietoja ja jossa niillä oli menettelyllisiä oikeuksia.

104 Yksinoikeuksista, joihin kantajat vetoavat, on ensinnäkin korostettava, että saavutetun tai subjektiivisen, myös luonteeltaan yleisesti sovellettavassa lainsäädännössä annetun oikeuden, jonka ulottuvuuteen tai harjoittamiseen riidanalainen toimi mahdollisesti vaikuttaa, olemassaolo ei sellaisenaan riitä osoittamaan, että riidanalainen toimi koskisi kyseisen oikeuden haltijaa erikseen, varsinkin, kun muilla toimijoilla voi olla vastaavia oikeuksia ja ne voivat näin ollen olla samassa tilanteessa tämän kanssa (ks. vastaavasti edellä 98 kohdassa mainittu asia Sahlstedt ym. v. komissio, tuomion 32 ja 34 kohta; asia T-94/04, EEB ym. v. komissio, määräys 28.11.2005, Kok., s. II-4919, 53–55 kohta ja asia T-28/07, Fels-Werke ym. v. komissio, määräys 11.9.2007, 63 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

105 Lukuun ottamatta kantajien yleistä väitettä, jonka mukaan riitautetut luokitukset vaikuttavat yhteensä 29 toimijaan, joilla on oikeudet boraattien louhintaan (ks. edellä 89 kohta), kantajat eivät nyt esillä olevassa asiassa ole yksilöineet näitä muita toimijoita eivätkä täsmentäneet syitä, joiden perusteella ne muodostaisivat tunnusomaisten erityispiirteidensä vuoksi edellä 100 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetun rajoitetun ryhmän, joka ei voisi laajentua riitautettujen luokitusten voimaantulon jälkeen (ks. vastaavasti asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990,

Kok., s. I-2477, 11 kohta ja asia T-213/02, SNF v. komissio, määräys 6.9.2004, Kok., s. II-3047, 62 ja 63 kohta). Sitä suuremmalla syyllä kantajat eivät myöskään ole osoittaneet, että niihin tässä toimijoiden ryhmässä erityisesti vaikuttaisi niiden boraattiaineiden tuomista ja myymistä unionissa koskevaan yksinoikeuteen kohdistunut rajoitus, koska muilla ryhmään kuuluvilla toimijoilla voi olla vastaavia oikeuksia tuoda ja myydä kolmansista maista peräisin olevia boraattiaineita, jolloin niihin kohdistuisi sama vaikutus.

106 Kantajat eivät myöskään ole osoittaneet, että riitautetuilla luokituksilla oli tarkoitus vaikuttaa väitettyjen yksinoikeuksien ulottuvuuteen tai jopa estää niiden harjoittaminen tai että niillä olisi ollut tällaiset seuraukset, kuten oli tilanne asiassa C-11/82, Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio, jossa annettiin tuomio 17.1.1985 (Kok., s. 207, 31 kohta), ja edellä 98 kohdassa mainitussa asiassa Codorníu v. neuvosto (tuomion 21 ja 22 kohta) (ks. vastaavasti asia C-482/04 P, SNF v. komissio, määräys 21.11.2005, 40 ja 41 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia C-483/07 P, Galileo Lebensmittel v. komissio, määräys 17.2.2009, Kok., s. I-959, 44–46 kohta). On nimittäin korostettava, että riitautetut luokitukset eivät vaikuta kantajien Eti Mine Worksin hallinnoimista turkkilaisista kaivoksista peräisin olevien boraattien tuontia ja myymistä unionissa koskevaan yksinoikeuteen. Pelkästään se, että luokitukset saattaisivat vaikeuttaa mainittujen yksinoikeuksien harjoittamista, ei ole riittävää kantajien yksilöimiseksi EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska ne vaikuttavat a priori samalla tavalla kaikkiin toimijoihin, jotka harjoittavat tai voivat harjoittaa boraattiaineiden tuontiin ja/tai myymiseen unionissa liittyvää toimintaa, olipa näillä siihen yksinoikeus tai ei (ks. vastaavasti edellä 98 kohdassa mainittu asia Sahlstedt ym. v. komissio, tuomion 32 ja 34 kohta; ks. myös julkisasiamies Botin tässä asiassa esittämä päinvastainen ratkaisuehdotus, Kok., s. I-2906, 116–119 kohta). Tältä osin on täsmennettävä, että se mahdollisuus, että kantajat riitautettujen luokitusten vuoksi kärsivät – suuriakin – taloudellisia haittoja, ei riitä osoittamaan, että kantajat yksilöitäisiin kyseisissä luokituksissa suhteessa kaikkiin muihin toimijoihin, joihin voi kohdistua samanlaisia vaikutuksia (ks. vastaavasti asia T-311/03,

Nürburgring v. parlamentti ja neuvosto, määräys 29.6.2006, 65 ja 66 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

107 Vaikka Etimine olisi unionin suurin boraattien tuoja, se on kuitenkin vain yksi toimija niiden useiden toimijoiden joukossa, joita riidanalaiset toimet koskevat niiden boraattien tuojan ominaisuudessa ja jotka ovat riitautettujen luokitusten osalta vastaavanlaisessa tilanteessa. Kooltaan pienempi toimija, jolla on samanlaiset jakeluoikeudet, altistuu vastaavanlaisille taloudellisille vaikeuksille, koska kyseessä olevat luokitukset vaikuttavat tämän ominaisuuden takia kaikkiin suhteessa niiden kokoon ja niiden boraatteja koskevan kaupallisen toiminnan laajuuteen (ks. vastaavasti ja analogisesti asia T-16/04, Arcelor v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 2.3.2010, 111 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Joka tapauksessa kantajan esittämät luvut niin absoluuttisina määrinä kuin prosentuaalisina osuuksina (ks. edellä 90 kohta) eivät ole riittävässä määrin verrattavissa muiden toimijoiden lukuihin, kuten Boraxin, joka omien sanojensa mukaan myös tuo merkittäviä määriä boraatteja Amerikan yhdysvalloista unioniin. Kantajat eivät näin ollen ole oikeudellisesti riittävällä tavalla osoittaneet, että Etiminen väitetty asema unionin suurimpana boraattien tuojana olisi omiaan yksilöimään sen suhteessa kaikkiin vastaavanlaista taloudellista toimintaa harjoittaviin muihin toimijoihin, samalla tavoin kuin kantajat edellä 90 kohdassa mainitussa asiassa Extramet Industrie vastaan neuvosto (tuomion 17 kohta) ja edellä 90 kohdassa mainitussa asiassa BUPA ym. vastaan komissio (tuomion 78 ja 79 kohta).

108 Kolmanneksi on selvitettävä, voivatko kantajat pätevästi vedota siihen, että riitautetut luokitukset koskevat niitä erikseen yhtäältä siksi, että ne ovat Eti Mine Worksin ja Turkin viranomaisten tavoin osallistuneet aktiivisesti riitautettuihin luokituksiin johtaneeseen menettelyyn, ja toisaalta niiden menettelyllisen aseman vuoksi asetuksen N:o 793/93 nojalla toteutetussa vaarojen arviointimenettelyssä.

109 Tältä osin on huomautettava aluksi, että henkilö voidaan sen perusteella, että hän osallistuu unionin toimen antamismenettelyyn, yksilöidä kyseiseen toimeen nähden ainoastaan siinä tilanteessa, että unionin lainsäädännössä on säädetty menettelyllisistä takeista kyseisen henkilön hyväksi. Näin ollen on niin, että kun unionin oikeuden säännöksen mukaan päätöstä tehtäessä on noudatettava menettelyä, jossa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi vedota mahdollisiin oikeuksiinsa, kuten oikeuteen tulla kuulluksi, kyseisellä henkilöllä oleva erityinen oikeusasema johtaa siihen, että hänet voidaan yksilöidä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. edellä 106 kohdassa mainittu asia Galileo Lebensmittel v. komissio, määräyksen 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

110 On kuitenkin lisättävä, että tällainen yksilöiminen tunnustetaan vain siltä osin kuin näistä menettelyllisistä takeista on säädetty sovellettavassa lainsäädännössä (ks. vastaavasti asia C-263/02 P, komissio v. Jégo-Quéré, tuomio 1.4.2004, Kok., s. I-3425, 47 kohta; asia C-368/05 P, Polyelectrolyte Producers Group v. komissio ja neuvosto, määräys 8.12.2006, 58 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; edellä 106 kohdassa mainittu asia Galileo Lebensmittel v. komissio, määräyksen 46 ja 54 kohta; asia T-13/99, Pfizer Animal Health v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok., s. II-3305, 101 kohta ja asia T-70/99, Alpharma v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok., s. II-3495, 93 kohta). Oikeuskäytännöstä siis ilmenee, että kantajan aktiivinen osallistuminen menettelyyn, erityisesti kun menettelyn tarkoituksena on hyväksyä yleisesti sovellettavia toimia, on omiaan yksilöimään sen ainoastaan siltä osin kuin kyseinen osallistuminen perustuu tällaisiin menettelyllisiin takeisiin (ks. vastaavasti asia T-215/00, La Conqueste v. komissio, määräys 30.1.2001, Kok., s. II-181, 42 ja 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-369/03, Arizona Chemical ym. v. komissio, määräys 14.12.2005, Kok., s. II-5839, 73 kohta).

111 On kuitenkin todettava, että kantajat myöntävät itsekin, ettei niillä ole direktiivin 67/548 tai asetuksen N:o 1272/2008 nojalla tällaisia menettelyllisiä takeita.

112 Riidanalaisen direktiivin osalta on palautettava mieliin, että erityisesti direktiivin 67/548 liitteessä VI olevissa jaksoissa 4.1.2–4.1.5 tarkoitetuissa hyväksymismenettelyyn sovellettavissa menettelysäännöissä ei säädetä tällaisista menettelyllisistä takeista niiden toimijoiden hyväksi, joihin direktiivin 67/548 tekniseen kehitykseen mukauttamisen tulos mahdollisesti vaikuttaa (ks. vastaavasti edellä 110 kohdassa mainittu asia Arizona Chemical ym. v. komissio, määräyksen 72–80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

113 Sama koskee asetuksen N:o 1272/2008 säännöksiä ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohtaa ja sen 54 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä päätöksen 1999/468 5 a artiklan 1–4 kohdan kanssa (ks. edellä 20–22 kohta), joissa säädetään riidanalaisen asetuksen antamisesta. Tätä arviointia ei kyseenalaista se, että asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklan 2–4 kohdassa (ks. edellä 19 kohta) säädetään valmistajien, maahantuojien tai loppukäyttäjien oikeudesta toimittaa Euroopan kemikaalivirastolle ehdotus aineen luokituksesta ja yhdenmukaisista merkinnöistä ja saada huomautuksensa esitettyään lausunto Euroopan kemikaaliviraston vaaran arviointikomitealta. Asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklassa säädettyjä mahdollisia menettelyllisiä takeita on nimittäin tarkoitus soveltaa ainoastaan sillä edellytyksellä, että joko kansallinen viranomainen tai valmistaja, maahantuoja tai loppukäyttäjä esittää tällaisen ehdotuksen, mitä nyt esillä olevassa asiassa ei ole tapahtunut.

114 Siltä osin kuin kantajat vetoavat asetuksen N:o 793/93 mukaiseen menettelylliseen asemaansa, on todettava, että erityisiä menettelyllisiä oikeuksia ja velvoitteita koskevissa asetuksen 6–10 artiklassa (ks. edellä 23–26 kohta) toki säädetään niiden toimijoiden, joita asia koskee, aktiivisesta osallistumisesta vaarojen arviointiin kyseessä olevien ensisijaisten aineiden luettelon ja todettujen vaarojen rajoittamiseen tarkoitettuja toimintaperiaatteita tai toimenpiteitä koskevien mahdollisten ehdotusten laatimiseksi. On kuitenkin todettava, että yhtäältä asetuksen N:o 793/93 säännöksiä ei sovelleta aineen luokittelua vaaralliseksi aineeksi koskevaan menettelyyn ja että toisaalta boraattien vaarojen arviointimenettely, jota ei ollut saatettu tämän asetuksen

11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla päätökseen riitautetuista luokituksista päätettäessä, kuten kantajatkin myöntävät, on erillinen riitautettuihin luokituksiin johtaneesta menettelystä. Tämän näkemyksen vahvistaa asetuksen N:o 793/93 11 artiklan 1–3 kohta, joiden mukaan komissio päättää tarvittaessa ehdottaa yhteisön toimenpiteitä direktiivin 76/769 yhteydessä tai muiden olemassa olevien yhteisön välineiden avulla vasta loppuun saatetun vaarojen arvioinnin ja esittelijän mahdollisesti suosittaman toimintaperiaatteen perusteella (ks. edellä 26 kohta). On kuitenkin todettava, ettei säännöksissä säädetä niistä edellytyksistä, joiden mukaan vaarojen arvioinnin tulokset voivat antaa aihetta kyseisen aineen luokitusta koskevan ehdotuksen laatimiseen direktiivin 67/548 tai jopa asetuksen N:o 1272/2008 nojalla, mikä osoittaa, että vaarojen arviointimenettely on riippumaton aineen vaaralliseksi aineeksi luokittelusta.

115 Edellä mainituissa asetuksen N:o 793/93 säännöksissä ei siis säädetä menettelyllisistä takeista, joita sovellettaisiin aineen luokitteluun vaaralliseksi aineeksi direktiivin 67/548 tai asetuksen N:o 1272/2008 nojalla. Niissä ei myöskään luoda sellaista yhteyttä yhtäältä aineen vaarojen arviointimenettelyn ja toisaalta aineen vaaralliseksi aineeksi luokitusta koskevan menettelyn välille, josta voitaisiin päätellä, että asetuksessa N:o 793/93 taattuja menettelyllisiä takeita sovelletaan viimeksi mainitussa menettelyssä.

116 On siis hylättävä väite, jonka mukaan menettelylliset takeet ja niiden käyttäminen vaarojen arviointimenettelyssä ovat omiaan yksilöimään kantajat riitautettujen luokitusten osalta, koska viimeksi mainitut eivät ole seurausta vaarojen arvioinnista asetuksen N:o 793/93 nojalla vaan seurausta erillisistä menettelyistä direktiivin 67/548

ja asetuksen N:o 1272/2008 mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, eikä kantajilla näissä menettelyissä ole tällaisia takeita.

117 Viimeksi mainittuihin menettelyihin liittyvien menettelyllisten takeiden puuttuessa ei myöskään voida hyväksyä väitettä, jonka mukaan kantajat olisi yksilöity sen vuoksi, että ne ovat osallistuneet aktiivisesti riitautettuihin luokituksiin johtaneisiin menettelyihin. Ei siis ole tarpeen lausua siitä, onko Eti Mine Worksin ja Turkin viranomaisten osallistuminen kyseisiin menettelyihin otettava huomioon arvioitaessa tämän kanteen tutkittavaksi ottamista.

118 Neljänneksi on myös hylättävä väite, jonka mukaan riidanalaisen direktiivin johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa olisi nimenomaisesti viitattu Turkin viranomaisten toimittamiin tietoihin ja erityisesti M. K:n suorittamaan tutkimukseen. Tämän osalta on riittävää todeta, että lukuun ottamatta viittausta meneillään olevaan kiinalaiseen tutkimukseen tämä johdanto-osan perustelukappale on hyvin epämääräinen eikä siinä täsmennetä direktiivin 67/548 tekniikan kehitykseen mukauttamismenettelyssä huomioon otettuja tietoja tai niiden lähdettä. Joka tapauksessa ja riippumatta siitä, voivatko kantajat Turkin valtion määräysvallassa olevan yhtiön Eti Mine Worksin tytäryhtiöinä pätevästi vedota tähän väitteeseen, ei ole osoitettu, että nämä tiedot sisältäisivät M. K:n suorittaman tutkimuksen tai että Turkin viranomaiset esittivät kyseisen menettelyn aikana juuri nämä tiedot.

119 Näin ollen on pääteltävä, etteivät kantajat ole osoittaneet, että riidanalaisissa toimissa esitetyt riitautetut luokitukset olisivat kantajien tunnusomaisten erityispiirteiden vuoksi koskeneet niitä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla erikseen.

120 Riidanalaisten toimien osittaista kumoamista koskeva vaatimus on näin ollen jätettävä tutkimatta EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla.

121 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta, eikä ole tarpeen lausua tutkittavaksi ottamatta jättämistä koskevasta vaatimuksesta, joka koskee kannetta siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen direktiivin osittaista kumoamista.

Oikeudenkäyntikulut

122 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, heidät on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

123 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tanskan kuningaskunta vastaa siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

124 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että väliintulijan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Nyt esillä olevassa asiassa Borax, joka tukee väliintulijana kantajan vaatimuksia, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Etimine SA ja AB Etiproducts Oy vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Tanskan kuningaskunta ja Borax Europe Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä syyskuuta 2010.

kirjaaja
E. Coulon

presidentti
M. Jaeger

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 4024

EY:n perustamissopimuksen ja EUT-sopimuksen määräykset ..... II - 4024

Direktiivi 67/548 ..... II - 4025

Direktiivin 67/548 tekniikan kehitykseen mukauttamista koskeva menettely ..... II - 4029

Direktiivin 67/548 osittainen kumoaminen, muuttaminen ja korvaaminen asetuksella N:o 1272/2008 ..... II - 4029

Asetus (ETY) N:o 793/93 ja asetus (EY) N:o 1907/2006 ..... II - 4035

Asian taustalla olevat tosiseikat ..... II - 4038

Kantajat ja kyseessä olevat aineet ..... II - 4038

Riitautettuihin luokituksiin johtanut menettely ..... II - 4039

Asian käsittelyn vaiheet ja osapuolten vaatimukset ..... II - 4049

Oikeudellinen arviointi ..... II - 4054

SEUT 263 artiklan neljännen kohdan sovellettavuus ..... II - 4054

Osapuolten lausumat ..... II - 4054

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4055

Kanteen tutkittavaksi ottaminen ..... II - 4059

Osapuolten lausumat ..... II - 4059

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4065

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 4074